

at tabe Penge ved, at Kassen ikke gaar konkurs. Naar Kassen kom til at gaa konkurs, vilde de kunne kompensere deres Gæld med deres Sparepenge. Jeg er blandt dem, der komme til at indbetale mine 2,000 Kr., fordi jeg er Tillidsmand, og jeg har tegnet mig paa ny, skønt jeg vil tabe 1,000 Kr. ved, at Kassen ikke gaar fallit. Og det er ikke mig alene, jeg siger det ikke for at rose mig, det er i Hundredevis af Tillidsmænd, der ere saaledes stillede, at deres Tab vil blive større, naar Kassen ikke kommer til Konkurs. Men de gøre det, fordi de tro, at det er til Skade for vort Samfund, hvis Kassen kommer under Konkurs. Der er ogsaa sagt, at Tegningen er betydningsløs. Den er dog sket paa samme Maade som den tidligere Tegning, og vi ere dog sikre paa at blive af med vore 2,000 Kr. Jeg tror derfor ogsaa, at denne Tegning kan siges at have noget at sige som Garanti. Vi hørte ogsaa, at det ærede 6te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) sagde, at det var en Fejl, da vi gik til Bankgarantien. Ja, det havde været rart, om det ærede Medlem havde sagt det den Gang, saa havde Sagen maaske faaet et andet Udfald. Jeg tror, at man skal helst sige til i Tide og siden tie stille. Nu er det imidlertid sket, og som den højtærede Minister sagde, Folk paa Landet vilde ikke kunne forstaa, om man nu ikke traadte hjælpende til. Jeg skal nævne et Eksempel fra det Sogn, hvor jeg bor. En Godsejer, som det ærede Medlem kender meget godt, havde 30,000 Kr. i Grundejerbanken, de ere sikrede, men der er Husmænd, Gaardmænd, Tjenestefolk i den samme By tæt ved Herregaarden, der have ca. 30,000 Kr. i Bondestandens Sparekasse, og de ville aldrig kunne forstaa, at Godsejeren skal have sine Penge sikrede, medens Smaafolk ikke have det. Jeg ved meget godt, at Staten ikke har nogen juridisk Forpligtelse til at træde til, men jeg tror, at man her skylder at tage et vist Hensyn. Jeg vil haabe, at det høje Ting her vil gaa saa vidt, som det finder gør ligt, og hjælpe til at holde Sparekassen oven Vande. Gaar den konkurs, vil det ikke blot være en stor Ulykke for Landboerne, men ogsaa for Forretningsverdenen i det hele.

Det ærede 1ste Medlem for 8de Kred (Dalsgaard) sagde, at det ikke var nogen farlig Sag, at Laantagerne skulde have nye Laan, de kunde tage $4\frac{1}{2}$ pCt. Kreditforeningslaan. Men der er der, saavidt jeg ved, et Kurstab paa 2 pCt., og med

Taksations-, Tinglæsnings- og Udslettelsesgebyr osv. bliver det 6—7 pCt. Det vil ialt blive 1 Mill. Kr., og det er ikke saa lidt at ofre, efter at man har tabt 8—9 Mill. Det var de Bemærkninger, jeg fandt Anledning til at gøre. For øvrigt vil jeg anbefale det foreliggende Forslag, som jo heller ingen har rejst særlige Indvendinger imod.

Dalsgaard: Jeg vil blot sige, at naar den sidste ærede Taler anslog Omkostningerne ved at indfri et Sparekasselaaen og i Stedet optage et Kreditforeningslaan à $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente til en 6—7 pCt. af Laanet (*P. Rasmussen*: Jeg sagde 4—5 pCt.)... Jeg tror, der blev sagt 6 à 7 pCt., men selv om det rettes til 4—5 pCt., er det dog for højt anslaaet. Kurstabet er ca. 2 pCt., og de andre Omkostninger løbe ikke nær saa højt op som antydet af den ærede Taler. Selvfølgelig er det bedst at undgaa en sliq Omsætning, men det er jo kun et Forhold, som Tusinder af Grundejere i Land og By blive stillede overfor i hver eneste Termin. Det er derfor ikke noget, som kan paakalde Statens Interesse.

Bramsen: Jeg vil sige til den højtærede Minister, at det glæder mig, at den højtærede Minister erkender, at vi ere berettigede til at vente, at Regeringen vil overholde Lovene. Det er en ikke helt overflødig Udtalelse, eftersom man fra den forrige Regering har Eksempler paa, at man ikke har overholdt Lovene. Den forrige Finansminister har jo udstedt en Kabinettsordre, som ikke stemmede med Lovene. Men vi ere altsaa alle sammen enige om, at Lovene skulde holdes, og det er derfor, jeg udtaler min relative Glæde over at se, at de ogsaa i nærværende Tilfælde — om end sent — ville blive overholdte.

Overfor den højtærede Minister vil jeg udtale, at der ikke kan være Tvivl om, at Sparekasselovens § 8 paabyder Konkurs eller Kommissariebehandling, naar der er det Tab, som er angivet i Loven. Jeg forstaaer og billiger fuldstændig, at man ikke har ønsket, at Bondestandens Sparekasse skulde gaa konkurs, og jeg var belavet paa at se et Forsøg i Retning af det foreliggende, men det burde være forelagt straks ved Rigsdagens Sammentræden. At dette ikke er sket, er, hvad jeg — og jeg tror i forholdsvis moderate Udtryk — har udtalt mig om. Hvad de øvrige Punkter angaar, ville de jo komme til Behandling i det kommende Udvalg. Der vil da ogsaa